

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΈΚΘΕΣΗΣ Α' ΛΥΚΕΙΟΥ (22/1/2017)

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΕΦΗΒΟΙ

A1. Παρότι στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια τα ποσοστά είναι μειωμένα, η βίαιη συμπεριφορά των εφήβων δεν έχει εκλείψει και δεν έχει πλήρως προληφθεί. Σύμφωνα με το κείμενο, το σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα φέρει μερίδιο ευθύνης στην εξέλιξη αυτή. Η σύγχρονη εκπαίδευση χαρακτηρίζεται τεχνοκρατική, με άμεσο επακόλουθο τη δημιουργία αποκλεισμών τόσο στο σχολικό περιβάλλον όσο και στην κοινωνία γενικότερα. Μάλιστα, η απομόνωση του σχολείου μέσα στην κοινωνία συνδέεται άρρηκτα με τον αποκλεισμό του ίδιου του εφήβου, προκαλώντας του συναισθήματα ανασφάλειας και αμφισβήτησης. Επομένως, το εκπαιδευτικό σύστημα οφείλει να λειτουργεί ως αρωγός με σκοπό την ορθή εξέλιξη του νέου.

A2. Λ, Σ, Σ, Λ, Λ

B1. Τα δομικά στοιχεία της τελευταίας παραγράφου του κειμένου είναι:

Θεματική περίοδος: «Τέλος, θεωρώ ότι...πολιτείας και κοινωνίας.»

Σχόλια-Λεπτομέρειες:

«Στο βαθμό που τις αισθάνεται...ναζιστικές, αρχαιολογικές, σέκτες κλπ.»

Κατακλείδα: «Η αντίσταση του εφήβου...ποιον πρέπει να κλωσήσει.»

Ο βασικός τρόπος ανάπτυξης της τελευταίας παραγράφου είναι τα **παραδείγματα** (Όπως ακριβώς πράττει...σέκτες κλπ.) Ο συγγραφέας χρησιμοποιεί μια σειρά παραδειγμάτων για να παρουσιάσει τις περιπτώσεις στις οποίες διαφαίνεται η διαφθορά της μεγαλύτερης γενιάς και η ασυνέπεια ανάμεσα στα λεγόμενα και τις πράξεις της.

B2. α. Συνώνυμα

αξιοθρήνητη	αξιολύπητη
αυτόνομο	ανεξάρτητο
εκχωρούν	μεταβιβάζουν, παραχωρούν
αποξένωση	αλλοτρίωση, απομόνωση
οξυδέρκεια	οξύνοια, εξυπνάδα

β. Παράγωγα

κακοποίηση	ποιητικός
περιλαμβάνει	λήψη
χειραγωγήθει	αγωγή
τεχνοκρατική	κράτος
επιφέρει	φόρος

B3. ποιητικά, αναφορικά, ποιητικά.

B4. 5^η Παράγραφος: «Η αποξένωση του εφήβου ως απότοκο του παραγκωνισμού του σχολείου από την κοινωνία»

7^η Παράγραφος: «Η έλλογη έντονη αντίδραση των νέων απέναντι στην κοινωνία»

Γ. Παραγωγή Λόγου

Προσφώνηση: Αξιότιμοι κύριοι/ -ες

(Ζητούμενο 1)

Προβλήματα στην ιδιωτική σφαίρα

1) Συρρίκνωση της παιδικής ηλικίας – παρατεταμένη εφηβεία: α. Υιοθέτηση ρόλων και συμπεριφορών που αναλογούν σε ενήλικες (π.χ. επαγγελματικός προσανατολισμός και κατάρτιση, αυτοέλεγχος και κοινωνική ευθύνη). β. Παρατεταμένη εξάρτηση από τη γονική οικογένεια εξαιτίας της ανεργίας και των σπουδών → μετεωρισμός ανάμεσα στην παιδική ηλικία και την ωριμότητα.

2) Μοναξιά: βελτίωση των μέσων επικοινωνίας, αστικοποίηση → αποπροσωποποίηση της επικοινωνίας, «ερημιά του πλήθους».

Προβλήματα στη δημόσια σφαίρα

1) Επαγγελματική αβεβαιότητα: ανεργία, καταπάτηση εργασιακών δικαιωμάτων → απογοήτευση, δυσπιστία προς τους θεσμούς, αδυναμία οικονομικής και συναισθηματικής ανεξαρτητοποίησης.

2) Μαζοποίηση: κυριαρχία των καταναλωτικών προτύπων (εξαιτίας κυρίως της παγκοσμιοποίησης της οικονομίας και της τεράστιας διάδοσης των ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας) που αλλοιώνουν το νόημα της ζωής και επιβάλλουν την πολιτιστική ομοιομορφία.

(Ζητούμενο 2)

Στενό κοινωνικό περιβάλλον

1) Οικογένεια: διάθεση χρόνου των γονέων στην ανατροφή των παιδιών τους, δημοκρατική διαπαιδαγώγηση → δημιουργία νέων με ψυχική υγεία, ώριμων και υπεύθυνων.

2) Εκπαίδευση: ουσιαστική καλλιέργεια και όχι εμμονή στη στείρα εξειδίκευση → νοηματοδότηση της ζωής των νέων.

Ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον

1) Κράτος: αντιμετώπιση με ευαισθησία των προβλημάτων της νεότητας, συμμετοχικοί θεσμοί για νέους (π.χ. Βουλή των Εφήβων, δημοτικά συμβούλια νέων) → ομαλή κοινωνικοποίηση και πολιτικοποίηση των νέων.

2) ΜΜΕ, διανοούμενοι: προβολή προτύπων ηθικού βίου και κοινωνικής ευαισθησίας → αναβίωση στους νέους της ελπίδας για έναν καλύτερο κόσμο και ενίσχυση της έμφυτης αγωνιστικότητάς τους.

Νέοι

1) Γόνιμη αμφισβήτηση των κακώς κείμενων και αξιοποίηση της εμπειρίας των μεγαλύτερων για τη βελτίωση της θέσης τους στην κοινωνία.

2) Προσπάθεια αντίστασης απέναντι στη χειραγώγηση που επιχειρείται από κάθε λογής εξουσία, οικονομική και πολιτική. 8 η παράγραφος